

indbegaet og paavist, at der ikke var nogen nødvendig Forbindelse mellem disse og andre Forslag, der efter min Overbevisning høre med, hvis man vil skabe en virkelig fuldstændig eller blot begynde paa at gennemføre en fuldstændig Trafikplan og økonomisk Fremstridsplan, eller hvad man skal kalde det, for vort Land for Diebliffet. Et er jo, hvad man anser for nødvendigt, naar man vilde gjøre, hvad man anser for det Fuldkomne, for Idealet, og noget ganske Andet er, hvormeget man vil udføre deraf. Desuden kan man være uenig om flere af de Ting, der her er Tale om. Spørgsmaalet om en Frihavn hører saaledes efter min Mening med til at hævde Kjøbenhavns Stilling, men det er muligt, man har en anden Anskuelse, og kommer man til en anden Anskuelse, gjør dette ikke i fjerneste Maade en god Forbindelse over Esbjerg og Gjedser overflødig eller staa i Strid med de Forslag, der ere vedtagne. Det Samme gjælder Kjøbenhavns Banegaardsforhold, og overhovedet hvert enkelt Led af denne Plan, der er ikke Tale om, at de ere saaledes knyttede til hverandre, at de ikke kunne stilles ad. Den anden Indvending, at det ærede Medlem ikke fandt disse Led saa paatrængende, belyste han selv ved at vise, hvilke Ting han da foretrak, thi det var ikke andre økonomiske Foranstaltninger, andre Ruter eller andre Ting, sigtende til Handelens og Samfærdigheds Fremme, nei, det var militære Foranstaltninger. Dem erklærede det ærede Medlem selv som saa paatrængende vigtige, at de gaa i første Linie, og at de andre Foranstaltninger maatte vige; og i Overensstemmelse hermed har ikke alene det ærede Medlems, men ogsaa hans Partis Holdning været. Lige overfor økonomiske Forslag, Forslag paa i Alt 7 Mill. Kr., stillede det ærede Medlem sig saa betænksomt, at han negtede endog al Medvirken dertil af økonomiske Grunde, blot fordi man ikke har kunnet paavise, hvorfra Pengene til alt dette skulde komme, som Ingen havde foreslaet, og som man ikke havde Magt til at tage uden Regjeringens Samtykke. Men samtidig dermed stillede han sig med Hensyn til de militære Forslag, der foreslaa i Fjor og i de sidste Aar — jeg taler til det ærede Medlem som Ordfører for hans Parti — saaledes, at han hverken protesterede eller stillede noget andet Forslag, men ærlig og varmt støttede den Regjering, som han vidste, imod Folkethingets Villie agtede at anvende hele Kasseholdningen til militære Foranstaltninger. Det er Forfjellen, og den er saa karakteristisk med Hensyn til Stillingen til de militære og civile Udgifter, at jeg antager,

den maa være fuldstændig oplysende og betegnende for Partiernes Stilling indbyrdes. Naar det dreier sig om civile Foranstaltninger, saa er 7 Mill. for meget for en Kassebeholdning paa 50 Mill. Kr., men naar det dreier sig om militære Foranstaltninger, saa er Erklæringen fra Regjeringens Side om, at den agter at bruge 50 Mill. og mere til ikke i Stand til at affrætte det ærede Medlem og hans Parti fra at følge denne Regjering og endog støtte den i fortsat Arcenkelse af dette Things grundlovmæssige Modstandsret. Jeg mindes i saa Henseende et Udtryk, det ærede Medlem har brugt om at lade Millionerne rulle. Han sagde, at Oppositionen var villig til at lade Millionerne rulle for civile Foranstaltninger. Jeg tror, at det ærede Medlem bestandig har været med til at lade dem rulle til militære Foranstaltninger. Men jeg tror, at det ærede Medlem vil indse, at naar en Gang Millionerne ere rullede til militære Foranstaltninger, bliver der ikke Noget til de civile.

Den ærede Minister erklærede, at det var umuligt at holde sig indenfor de Udgifter til Værftet, som vare bevilgede i 1885. Det undrer mig noget, thi Aaret 1885 var to eller tre Aar efter, at Søværnsloven var vedtagen, og altsaa maatte betragtes som gjældende. Jeg skal indrømme, at den ærede Minister tilsvæde, at der kom andre Betragtninger til, som laa i Luften, den ene var Nødvendigheden af Krigsberedskab, og den anden var Materiellets Kostbarhed, som man ikke strax kunde overse. Men hvad kan det nytte, naar Ministeriet ikke bryder sig om nogensomhelst Afstemning her i Thinget. Lige overfor en Regjering, der ikke vil binde sig i nogensomhelst Henseende, men som lige overfor militære Foranstaltninger erklærer: Paa dette Omraade tage vi Alt, hvad vi anse for nødvendigt, enten det er bevilget eller ikke, og som indtager et ganske forfjelligt Standpunkt paa det civile og militære Omraade — lige overfor en saadan Regjering er en Forhandling om disse Spørgsmaal temmelig unyttig. Der kan for os kun være at gjøre Tilbud til Regjeringen og Landsthinget for at vise, at der er Villighed til at tilvejebringe fornuftige, lovlige ordnede Tilstande, men der kan ikke ventes nogen Frugt eller Nytte af denne Indrømmelse, saalænge man paa den anden Side iugen Indrømmelse gjør til Gjengjæld. En Forhandling, der skal føre til et Resultat paa dette Omraade, maa medføre visse Indrømmelser. Men dersom nu Oppositionen gjør en saadan, hvad vil saa ske? Saa vil Regjeringen tage mod denne Indrømmelse